

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010273
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3815010273.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému F. F. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí dňa 26. októbra 2015 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného A. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. októbra 2015, sp. zn. 3T/85/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 12. októbra 2015, sp. zn. 3T/85/2015, podľa § 79 ods. 1 Tr. por. prepustil obžalovaného A. G. z väzby na slobodu. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že v súčasnom štádiu trestného konania, kedy na hlavnom pojednávaní po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine rozhodol odsudzujúcim rozsudkom, ktorým uznal obžalovaného za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a odsúdil ho na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky so súčasným uložením primeraných povinností a obmedzení, pominuli dôvody väzby obžalovaného.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení podal proti nemu sťažnosť prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení sťažnosti zo dňa 20.10.2015 prokurátor namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že s ohľadom na odvolanie, ktoré podal proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, podľa jeho názoru nebolo namieste prepustiť obžalovaného na slobodu. Podľa prokurátora okresný súd pri určení druhu a výmery trestu nedostatočne zohľadnil osobu obžalovaného A. G., ktorý pred stíhaným skutkom páchal rôzne priestupky, do súčasnosti bol už trikrát súdne trestaný, pritom za menej závažnú trestnú činnosť mu boli ukladané podmienené tresty odňatia slobody, stíhaného skutku sa dopustil ani nie 2 mesiace po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci a aj počas výkonu väzby bol dvakrát disciplinárne potrestaný. Vzhľadom na tieto okolnosti i na charakter stíhaného skutku (najmä kvalitatívne vyšší spôsob zorganizovania a vykonania), ako aj na jeho protispoločenskú závažnosť, je podľa názoru prokurátora odôvodnený záver, že nebolo dôvodné ukladať obžalovanému opätovne po štvrtýkrát podmienený trest odňatia slobody, pretože práve stíhaným skutkom obžalovaný preukázal, že dovtedy ukladané podmienené tresty nemali na neho výchovný vplyv a neboli pre neho žiadnou prekážkou v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na to, že podľa prokurátora nebolo namieste u obžalovaného ukladať podmienený trest odňatia slobody a z toho dôvodu bolo podané odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 194 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie.

Obžalovaný A. G. v písomnom vyjadrení zo dňa 23.10.2015 podanom prostredníctvom obhajcu vo vzťahu k prokurátorom podanej sťažnosti ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia uviedol, že ide o tak nalievajúcu situáciu, keď o právach obžalovaného je potrebné rozhodnúť v čo najkratšom čase a preto podľa jeho názoru bolo potrebné, aby prokurátor sťažnosť odôvodnil ihneď už do zápisnice o hlavnom pojednávaní (ust. § 83 ods. 2 Tr. por. per analogiam). Uviedol ďalej, že obhajcovi obžalovaného nebolo odôvodnenie sťažnosti prokurátora do 23.10.2015, t. j. do času odoslania písomného vyjadrenia doručené (teda zrejme prokurátor do tohto času zahlásenú sťažnosť neodôvodnil), preto sa obhajca obžalovaného k odôvodneniu sťažnosti prokurátora nemôže adekvátne vyjadriť, hoci neverejné zasadnutie krajského súdu, predmetom ktorého je rozhodnutie o prokurátorom podanej sťažnosti, je určené na deň 26.10.2015. Poukázal aj na to, že napadnuté uznesenie vychádza z rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. októbra 2015, sp. zn. 3T/85/2015, ktorý obhajca obžalovaného považoval po vecnej i právnej stránke za správny, objektívny, spravodlivý a plne v súlade so zákonom a preto sa stotožnil nielen s citovaným rozsudkom, ale aj s napadnutým uznesením o prepustení obžalovaného z väzby na slobodu a s jeho odôvodnením. Vzhľadom na uvedené dôvody nie je podľa jeho názoru daný dôvod na väzbu obžalovaného, preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne na neverejnom zasadnutí prijal písomný sľub obžalovaného zo dňa 19.10.2015, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu povedie riadny život, nedopustí sa trestnej činnosti a dodrží obmedzenia, ktoré mu budú uložené, ktorý podporne za účelom prepustenia z väzby podal nadriadenému krajskému súdu a zároveň k písomnému vyjadreniu priložil, a aby podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, nezistiac dôvody na zamietnutie sťažnosti prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 22. októbra 2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2015 preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť sťažnosťou prokurátora napadnutého výroku uznesenia i konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 2 Tr. por. do základných práv a slobôd v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo z ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Na základe preskúmania veci sa krajský súd nemohol stotožniť so záverom okresného súdu, vyjadrenom v napadnutom uznesení, podľa ktorého u obžalovaného rozhodnutím vo veci samej zanikol dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pre ktorý dôvod bol obžalovaný vzatý do väzby. Už zo samotných výrokov rozsudku okresného súdu vo veci samej (výrok o uznaní viny i výrok o uložení trestu, proti ktorému výroku prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného) nepochybne vyplýva, že u obžalovaného sú doposiaľ v prejednávacom prípade splnené materiálne podmienky pre trvanie väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 Tr. por. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia v rozpore s ustanovením § 176 ods. 3 Tr. por. nevyplýva, ktoré okolnosti alebo skutočnosti viedli okresný súd k zmene názoru o existencii trvania dôvodu väzby obžalovaného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorú dôvodnú obavu okresný súd prezentoval už v predchádzajúcom štádiu konania pri rozhodovaní o väzbe. Pokiaľ preto okresný súd dospel k záveru, že dôvod väzby obžalovaného pominul, v odôvodnení napadnutého uznesenia neuviedol k tomuto záveru žiadne relevantné skutočnosti.

Krajský súd pritom zistil, že u obžalovaného aj po rozhodnutí vo veci samej odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 12. októbra 2015, sp. zn. 3T/85/2015, proti ktorému vo vzťahu k výroku o treste podal prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného, sú splnené materiálne podmienky pre trvanie väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 Tr. por. a dôvod preventívnej väzby obžalovaného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pre ktorý dôvod bol obžalovaný vzatý do väzby, nezanikol. Vzhľadom však na okolnosti uvedené

okresným súdom bol dôvod preventívnej väzby obžalovaného výrazne oslabený a sú preto splnené podmienky na prepustenie obžalovaného z väzby.

Obžalovaný A. G. priznal a oľutoval spáchanie skutku už v prípravnom konaní, navyše na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a po vykonanom dokazovaní neprávoplatným odsudzujúcim rozsudkom obžalovaného uznal za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a odsúdil ho na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky so súčasným uložením primeraných povinností a obmedzení. Ide teda o skutočnosti, ktoré v posudzovanej veci sú podľa názoru krajského súdu spôsobilé k vyvodu záveru o absencii proporcionality ďalšieho trvania väzby obžalovaného vo vzťahu k možnému výsledku trestného konania v zmysle § 2 ods. 2 a § 76 ods. 1 Tr. por. Aj keď väzba je zaisťovacím inštitútom, nemožno jej uprieť aj výchovný účel. Z doterajšieho prístupu obžalovaného k trestnému stíhaniu možno dôvodne vyvodiť zmeny postoja obžalovaného k prípadnému ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti, čo výrazne oslabuje existenciu trvania dôvodu jeho preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom aj odsudzujúci rozsudok okresného súdu, hoci doposiaľ neprávoplatný, možno považovať za nástroj pozitívnej motivácie obžalovaného nezadať novú príčinu k prípadným úvahám o prísnejšom postihu pre prípad prepustenia obžalovaného z väzby.

V súvislosti s nastávajúcim odvolacím konaním v dôsledku odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného proti výroku o treste rozsudku okresného súdu považuje krajský súd za potrebné uviesť, že pri tomto rozhodovaní o sťažnosti prokurátora proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nemôže byť úlohou krajského súdu preskúmať aj dôvodnosť odvolania prokurátora s konečnou platnosťou. Vzhľadom na to, že zákonom ustanovená sadzba v prípade obžalovaného nevyklučuje možnosť uložiť aj trest, ktorý uložil okresný súd obžalovanému neprávoplatným rozsudkom, krajský súd dospel k záveru, že ďalšie trvanie väzby obžalovaného do skončenia odvolacieho konania, by mohlo byť v rozpore so zásadou proporcionality väzby, ktorá u obžalovaného od 3.12.2014 trvá už viac ako 10 a pol mesiaca.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že výrok napadnutého uznesenia okresného súdu je vecne správny, preto nepovažoval sťažnostné námietky prokurátora za dôvodné a jeho sťažnosť podanú v neprospech obžalovaného A. G. zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.